

ת"פ 1941/08/12 - מדינת ישראל נגד ראמי חמארשה

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 1941-08-12 מדינת ישראל נ' חמארשה

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

נגד
ראמי חמארשה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב כמפורט בכתב האישום המתוקן בת"פ 1941-08-12, גניבה בידי עובד כמפורט בכתב האישום בת"פ 48925-09-12, והפרת הוראה חוקית, כמפורט בכתב האישום בת"פ 50405-01-13.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת"פ 1941-08-12, ביום 26.7.12, נכנס הנאשם לחדר הרופאים שבמחלקת עינים בבית חולים בילינסון, ונטל מארון המתלוננת, שהינה רופאה במקום, את ארנקו, שהכיל ₪ 100 במזומן, כרטיס אשראי, רשיון נהיגה וצרור מפתחות הרכב.

בין התאריכים 26.7.12 עד 27.7.12 ביצע הנאשם רכישות בכרטיס האשראי בסך כולל של ₪ 4,043 ל-12 חנויות שונות.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 48925-09-12, הנאשם עבד בסניף סופר של שופרסל בפתח תקווה בקצביה, וביום 20.9.12 הכניס הנאשם דברי מאכל, חומרי ניקוי ורחצה בשווי 1,720.49 ₪ לעגלה, הסיעה אל מחוץ לסופר, הכניסה למסעדה הממוקמת בסמוך לסופר, ובסיום עבודתו בסופר, לקח את העגלה עם הרכוש מהמסעדה.

בנסיבות אלה נשא הנאשם ונטל נכס ממעבידו בשווי העולה על 1,000 ₪ ללא הסכמת המעביד ובכוונה לשוללו שלילת קבע.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 30405-01-13, ביום 4.11.12 שוחרר הנאשם במ"ת 48959-09-12 למעצר בית מלא בביתו שבברטעה למשך חצי שנה. ביום 24.1.13, בזמן שהיה צריך להיות במעצר בית, נמצא הנאשם בצומת הרחובות

הירקון וצידון בתל אביב, בתוך רכב.

בנסיבות אלה הפר הנאשם את הוראות מעצר הבית.

הנאשם נעצר ביום 29.7.12 עד ליום 31.7.12. ביום 21.9.12 נעצר שוב, וביום 4.11.12 שוחרר למעצר בית מלא. ביום 24.1.13 נעצר שוב ושוחרר בתנאים ביום 31.1.13.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון הרישום הפלילי של הנאשם.

מהמרשם עולה, כי הנאשם הורשע ביום 18.12.11 בעבירת גניבה, אשר בגינה נגזרו עליו ששה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת גניבה או כל עבירות רכוש מסוג פשע במשך שלוש שנים, וכן קנס בסך 2,500 ₪.

לפיכך, כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי חב הפעלה.

ביום 19.2.13 הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו הנאשם יודה וישלח לתסקיר שירות מבחן, אשר יתייחס למאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 37, נולד בעיר יעבד שבשטחים, נשוי ואב לארבעה ילדים בטווח הגילאים 4-16. היום תושב ברטעה ושוהה שם במעצר בית.

הנאשם הינו השני בסדר הלידה במשפחת מוצאו, מבין חמישה ילדים. אביו נפטר בגיל 57 ממחלת הסרטן. הנאשם מתאר כי אביו נעדר תקופות ממושכות מהבית בשל עבודתו כצלם. אמו, בת 56, תושבת ישראל, והנאשם תאר קשר קרוב ומשמעותי עם אמו.

הנאשם מסר כי כשהיה בן חודש עברה משפחתו להתגורר בדובאי, ושם השלים 12 שנות לימוד ובגרות, והגיע עם משפחתו לארץ בגיל 20, לרשות הפלסטינית. אחיו ואחיותיו, בעלי משפחות ומתגוררים בג'נין, ולדבריו קיים קשר טוב בינו לבינם.

לאחר הגעת המשפחה לשטחים, מצבה הכלכלי הורע, והנאשם עבר לישראל על מנת למצוא מקום פרנסה, ובתקופה זו הכיר את אשתו (בת 40 היום), והם נישאו בשנת 1996. הנאשם תאר קשר זוגי תומך, וביטא הערכה לתמיכת אשתו בו על אף עגמת הנפש אשר גרם לה במעורבותו הפלילית ובקשר עם נשים מחוץ לקשר הזוגי. כן תאר קשר קרוב עם

ילדיו, וסיפר על תחושת בושה בעקבות מעורבותו הפלילית והמחיר החברתי והכלכלי אותו משלמת משפחתו בעקבות מעשיו.

הנאשם סיפר שאשתו, עקרת בית, עברה ניתוח ראש בשל הצטברות נוזלים במוח, ובנו הצעיר סובל מבעיה רפואית התפתחותית מלידה ועבר שלושה ניתוחים.

הנאשם מסר כי מבחינה תעסוקתית עבד בעבר בעבודות ריצוף עם גיסו, בהמשך עבד כטבח ברשת "רולאדין", עבדת בסופר "מגה" בחדרה ובשופרסל בהוד השרון כשלוש שנים, וטרם מעצרו עבד בסניף שופרסל בפתח תקווה כאמור.

ביחס לאישומים בת"פ 1941-08-12, הנאשם לקח אחריות פורמאלית בלבד על מעשיו. מסר כי לאחר תכנון מראש, נכנס לבית החולים וגנב את כרטיס האשראי מתיקה של המתלוננת. לדבריו, ביצע בו רכישות שונות, ומסר את המוצרים אותם קנה לאשה עמה עבד במקום עבודתו.

בשיחה ביטא תחושות בושה אודות מעשיו, אך ביטא אמתיה נמוכה ביחסו לנפגעים ממעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בפגיעתו באחר, ורואה עצמו קורבן של נסיבות חייו. בהתייחסותו בלט כי הנאשם רואה מעשיו כנובעים ממוקד שליטה חיצוני, וצמצם את אחריותו למעשיו.

ביחס לאישום בת"פ 48925-09-12, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, ומסר כי פעל בתכנון מראש על מנת להשאיר את עגלת המוצרים לאשה שעבדה עמו. גם בעניין עבירה זו, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מכיר בחומרת מעשיו, ומתאר את התנהלותו כנובעת ממחווה של רצון טוב לאחר. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם התכחש לגבולות וכללי המסגרת בה עבד, התכחש למסגרת המחויבות מהיותו נשוי, והיה עסוק בריצוי האחר, ולא הפעיל כל שיקול דעת מווסת.

ביחס לעבירה בת"פ 50405-01-13, הנאשם הודה כי הפר את תנאי מעצר הבית. תאר כי הבין באופן שגוי את מסגרת המעצר, ולכן הפר אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לדחות סיפוקים, ואף גבול חיצוני לא היווה גורם מרתיע דיו.

באופן כללי, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולת קוגניטיבית בינונית, אשר בילדותו המשפחה סיפקה לו מרחב התפתחות והוא השלים משימות לימודיות בהתאם לשלבי התפתחותו, אך לאחר הגעתו לרשות הפלסטינית, וירידת המשפחה מנכסיה, חווה קשיים כלכליים, והתקשה לפעול באופן נורמטיבי על מנת להתמודד עם מציאות חייו, ולתמוך במשפחתו בעקבות מחלת בנו ומחלת אשתו. בשיחה, לא התרשם שירות המבחן כי הנאשם מצביע או מזהה קונפליקט סביב התנהלותו הפלילית.

שירות המבחן מעריך כי הנאשם בעל הערכה ודימוי עצמי נמוכים, אשר מתקשה להתבונן במעשיו באופן ביקורתי, מצפה כי הסביבה תמחל לו על מעשיו, ומבטא עמדה בה הוא תופס עצמו כקורבן. כן מעריך שירות המבחן, כי בתקופה

הרלוונטיות לביצוע העבירות, הנאשם היה נתון במצוקה חברתית ורגשית, וחיפש יחסים ומשמעות אישית בדרך לא חוקית, על מנת לזכות להכרה וקירבה מדמויות נשיות.

לפיכך, הערכת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הינה גבוהה, נוכח מאפייני אישיותו של הנאשם, והעדר קבלת אחריות אקטיבית למעורבותו האנטי סוציאלית. רצף העבירות בהן היה מעורב, מעיד כי הנאשם זקוק לגבול ממשי ונוקשה על מנת להציב גבולות להתנהגותו הפלילית. שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית.

לאור האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, וסבור כי ענישה הרתעתית ופיצוי לנפגעים, עשויים לחדד עבורו את האחריות למעשיו.

בחוות דעת ממונה מיום 10.4.14, הנאשם נמצא מתאים, והסכים לביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש, הגיש הנאשם תלוש שכר לחודש אוגוסט 2014, לפיו הנאשם עבד בחברת א.א.בנדי בע"מ במשרה מלאה, והרוויח שכר נטו בסך של 5,096 ₪.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

עמדת המאשימה הינה להפעלת המאסר על תנאי וענישה נוספת במצטבר, לרבות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה לעבירות נשוא כתבי האישום נע בין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. הערך החברתי הנפגע, ועליו מבוקש להגן הינו רכושו של הציבור. הנאשם הורשע בצבר עבירות, אשר מעילה באמון המעסיק מגבירה את חומרתן.

בעניין נסיבות שאינן קשורות בעבירה, נטעו כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירת גניבה, אשר בגינה ישנו מאסר על תנאי תלוי ועומד.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם תכנן את העבירות מראש. אמנם בדיעבד הוא ביטא תחושות בושה, אך ביחס לנפגעים ביטא אמפתיה נמוכה בלבד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בפגיעתו באחר, ורואה עצמו קורבן לנסיבות חייו, מתקשה לדחות סיפוקים

וגבול חיצוני אינו גורם מרתיע עבורו. לכן שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות הגניבה, ונמנע מהמלצה טיפולית לנאשם.

ניתן לראות כי במאסר על תנאי לא היה די כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירות המיוחסות לו, ועל כן עותרת המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון, להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתבי האישום. צרף שני כתבי אישום נוספים, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

אחד מכתבי האישום הוא הפרת הוראה חוקית, כאשר מדובר בהפרה לא מהותית, הנאשם נתפס בתל אביב בשעות שלא הותר לו להסתובב. תיק נוסף עניינו גניבה ממעביד, כשלמעשה הוא הוציא עגלה מחוץ לסופר והשאירה שם. הוא נתפס כמעט בכף.

לטענת הסנגורית, מדובר בנאשם אשר בעברו הרשעה אחת בודדת, ואין לו תיקים נוספים תלויים ועומדים. מעבר לכך שחסך זמן שיפוטי יקר, וחסך את הזמן ונטל הבאת העדים, בחר לסיים את עניינו, ונשלח לתסקיר מבחן.

אמנם תסקיר המבחן מציין שהנאשם לא רואה עצמו כזקוק לטיפול, ולפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אך מעבר לזה, בתסקיר ניתן לראות שמדובר בנאשם שהינו אב לארבעה ילדים, נשוי לאזרחית ישראל, כאשר הוא עצמו אינו אזרח, והוא מנסה להסדיר את מעמדו במדינת ישראל. שנה אחרי שנה הוא מחדש במשרד הפנים את שהייתו במדינת ישראל, אין לו תעודת זהות קבועה, והוא נושא תעודה ארעית בלבד.

אין המדובר בתסקיר מהתסקירים השליליים, שכן אף שירות המבחן מציין שהנאשם הינו בעל הערכה ודימוי עצמי נמוכים, אשר מתקשה להתמודד, וביצע את העבירות כדי להרגיש משמעותי בעיני דמויות בחייו.

כמו כן, שירות המבחן התייחס לבעיות הכלכליות אשר השפיעו על מצבו של הנאשם, אך לטענת הסנגורית, יש דברים שהנאשם לא ציין בשיחה עם שירות המבחן, בשל חשש לפגוע בכבודו ובכבוד משפחתו. מערכת היחסים בינו לבין אשתו ומשפחתה לא הייתה קלה לאורך השנים, והנאשם ביצע את העבירות על רקע הקשר שלו עם האשה בעבודה. שירות המבחן ציין זאת בתסקיר, אך אין המדובר בקשר חברי, אלא מעבר לכך, היתה לנאשם אשה נוספת בחיים, והוא היה במצב מאוד מורכב, רצה להסתיר את המידע הזה מאשתו, כדי שהדברים לא יגיעו לאוזניה ולאוזני בני משפחתה, שגם ככה הייתה מורכבות ביניהם.

הסנגורית טוענת כי הנאשם אינו מרגיש קורבן, עובדה שהוא הודה ולקח אחריות, ואף החל בתהליך שינוי, וניתן לראות

שמאז שנפתחו תיקים אלו, לא נפתחו תיקים נוספים.

הנאשם החל לעבוד בצורה מסודרת בתחום ההסעדה, הוא עבד חודשים ארוכים במסעדה באזור תל אביב, וכיום הוא עובד במסעדת אוונגרד בקיסריה ובכך מסייע בכלכלת המשפחה, כמפורט בתלוש השכר שהוגש.

ביחס לעבירות, בתיק הגניבה ממעביד, העגלה ומה שבה הוחזר לסופר. ביחס לעבירה בכרטיס החיוב, יש אפשרות לאזן בין חומרת העבירה וחומרת הנזק שנגרמה למתלוננת, באמצעות פיצוי למתלוננת.

הסנגורית פונה לבית המשפט בבקשה להתחשב בתקופת המעצר הלא מבוטלת שיש הנאשם, תקופה של למעלה מחודשים וחצי.

הנאשם נמצא כשיר לעבודות שירות לפי חוות דעת הממונה.

בנסיבות אלה, מבקשת הסנגורית להסתפק בעונש מעצר אשר ירוצה בעבודות שירות, להטיל מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בתיק בעניין העבירות בכרטיס חיוב. כאשר לא מבוקש לקזז את ימי המעצר.

הנאשם עצמו פנה לבית המשפט ואמר כי הוא מצטער על מה שעשה, מודה שעשה זאת ומצטער מאוד מאוד. כן הוא מבקש לא לפגוע בפרנסתו, אשר היא הפרנסה של ילדיו.

דין

מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של מספר חודשים.

אני מתחשבת לחומרא בהצטברות העבירות ובכך שלנאשם יש הרשעה קודמת בתחום הרכוש.

לקולא אני מתחשבת בנטילת האחריות, הנכונות לפצות את נפגעת העבירה, העדר עבר מכביד והנסיבות האישיות המורכבות שפורטו בתסקיר.

נראה כי מדובר במי שמסלול חייו אינו עברייני, תפקודו הכללי נורמטיבי אך התפתה לביצוע העבירות עקב לחץ כלכלי ורצון להרשים ולרצות אחרים.

בהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ונראה כי למעצרו במסגרת תיקים אלה היתה השפעה מרתיעה, ולא נפתחו לו תיקים נוספים של עבירות רכוש בשנתיים האחרונות, אני רואה לנכון ללכת לקראת הנאשם ולהפעיל את המאסר המותנה התלוי נגדו בדרך של עבודות שירות, ולהטיל עליו עונש מאסר בחופף, ללא ניכוי ימי המעצר.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה.

אני מפעילה בחופף לעונש זה את המע"ת מת"פ 3321-12-11.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת רכוש, למעט סעיף 413, או הפרת הוראה חוקית.

פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪.

קנס בסך 1,500 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו.

הפיצוי והקנס ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.1.15.

צו לחילוט/השמדת מוצגים לפי שק"ד המשטרה.

אם יש הפקדה בתיק - תוחזר למפקיד לאחר קיזוז הקנס והפיצוי.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 21 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.